

Apostolien teot 4:23-37

Ja päästyään vapaiksi he menivät omiensa tykö ja kertoivat kaiken, mitä ylipapit ja vanhimmat olivat heille sanoneet.

Sen kuultuansa he yksimielisesti korottivat äänensä Jumalan puoleen ja sanoivat: "Herra, sinä, joka olet tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaikki, mitä niissä on! Sinä, joka Pyhän Hengen kautta, isämme Daavidin, sinun palvelijasi, suun kautta, olet puhunut: 'Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat? Maan kuninkaat nousevat, ja ruhtinaat kokoontuvat yhteen Herrea ja hänen Voideltuansa vastaan.' Sillä totisesti, tässä kaupungissa kokoontuivat sinun pyhää Poikaasi Jeesusta vastaan, jonka sinä olet voidellut, sekä Herodes että Pontius Pilatus pakanain ja Israelin sukukuntain kanssa, tekemään kaiken, minkä sinun kätesi ja päätöksesi oli edeltä määrännyt tapahtuvaksi. Ja nyt, Herra, katso heidän uhkauksiensa ja anna palvelijaisi kaikella rohkeudella puhua sinun sanaasi; ja ojenna kätesi, niin että sairaat parantuvat ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu sinun pyhän Poikasi Jeesuksen nimen kautta."

Ja kun he olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti. Ja uskovaisten suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu; eikä kenkään heistä sanonut omaksensa mitään siitä, mitä hänellä oli, vaan kaikki oli heillä yhteistä. Ja apostolit todistivat suurella voimalla Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta, ja suuri armo oli heillä kaikilla.

Ei myöskään ollut heidän seassaan ketään puutteenaista; sillä kaikki, joilla oli maatiloja tai taloja, myivät ne ja toivat myytyjen hinnan ja

panivat apostolien jalkojen juureen; ja jokaiselle jaettiin sen mukaan, kuin hän tarvitsi. Niinpä Joosef, jota apostolit kutsuivat Barnabaaksi-se on käännettynä: kehoittaja-leeviläinen, syntyi Kyprosta, myi omistamansa pellon, toi rahat ja pani ne apostolien jalkojen juureen.

Apostolien palatessa omiensa tykö - on ihastuttavaa lukea, kuinka sen kuultuansa he yksimielisesti korottivat äänensä Jumalan puoleen. Se henki ja alkuseurakunnan ilmapiiri oli yhdistävä, jossa kaikki olivat mukana. Kunpa vielä tänäänkin saisimme kokea jotain tällaista yhä vain enenevässä määrin.

Apostolit rukoilivat: "Ja nyt, Herra, katso heidän uhkauksiensa ja anna palvelijaisi kaikella rohkeudella puhua sinun sanaasi; ja ojenna kätesi, niin että sairaat parantuvat ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu sinun pyhän Poikasi Jeesuksen nimen kautta." - Ja olihan se ihmeellistä, miten Jumalan läsnäolo vaikutti heidän rukouksessaan: "Ja kun he olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti." - Voi, kuinka janoamme tänään elävän Jumalan ilmestymistä juuri tällä tavoin! Vaviskoon maa allamme rukoillessamme uskon rukouksia ja täytyessämme Pyhällä Hengellä!

Kaksi seuraavaa jaetta kertoo selkeästi alkuseurakunnan ilmapiiriä ja heidän yhteytensä laatua myös toinen toisiinsa. Jakeet: 32-33 "Ja uskovaisten suuressa joukossa oli yksi sydän ja yksi sielu; eikä kenkään heistä sanonut omaksensa mitään siitä, mitä hänellä oli, vaan kaikki oli heillä yhteistä. Ja apostolit todistivat suurella voimalla Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta, ja suuri armo oli heillä kaikilla."

Jopa niin pitkälle he menivät yhteydessään, että osa heistä myivät maatilansa ja toivat rahat apostolien jalkojen juureen. Kenenkään ei siis tarvinnut kärsiä puutetta tuossa Pyhän Hengen innoittamassa seurakunnassa.

Käsitämme kyllä, ettei tällainen ole mahdollista tänä päivänä - ainakaan samassa mittasuhteessa, kuin Raamatun päivinä. Yhteiskunta ja erilaiset sosiaaliset edut ym. vaikuttavat keskuudessamme eri tavalla ja jokaiselle taataan perusturva Suomessa. Sen sijaan maksamme veroja ja lisäksi seurakuntiin kymmenyksiä ja lahjoituksia. Jotkut antavat säännöllisesti rahalahjoituksia myös kehitysapujärjestöille, jotka sitten toimivat tehokkaasti maailman köyhimmässä tai katastrofin uhriksi joutuneiden parissa. Haluan vain sanoa, ettei meidän tarvitse tuntea huonomuutta siitä, ettemme kannakkaikkia rahojamme tai omaisuksiamme "apostolien jalkojen juureen," sillä toinen toisistaan välittämisen mekanismi toimii nyky-aikana hieman eri tavalla.

Olin joskus hyvin katkera, että verorahoja käytetään hyvin paljon huonojen ihmisten hyysäämiseen. Alkoholistit ja laiskat saavat hakea vain luukulta rahaa ja työtätekevien täytyy sitä kautta elättää myös heitä. Olen kuitenkin oppinut ymmärtämään enemmän erilaisuutta ja eriarvoisuutta siinä mielessä, ettei jokainen saa samoja mahdollisuuksia tehdä töitä tai perustaa kukoistavia yrityksiä. Heistä ei vain ole siihen - syystä tai toisesta. Kuitenkin he ovat ihmisiä ja heillä tulisi olla yhtäläinen oikeus elää tämän luomakunnan keskellä, niin kuin rikkaiden ja hyväosaistenkin.

Joka tapauksessa, vielä tänäänkin saamme avoimin mielin - uskossa ja armon varassa - katsella ympärillemme, auttaaksemme niitä, jotka apua tarvitsevat - tavalla tai toisella. Antakoon Jumala Pyhän Hengen täyteydessä meille näkevät silmät, kuulevat korvat ja ymmärtäväisen sydämen, että osaisimme olla jakamassa omastamme kaikessa saamaamme hyvää, missä vain voisimme niin tehdä.

